

aan diegene, dewelke hunne namen int Collegi soude hebben aengegeven”.

Op den derden Zondag van den Advent, den 16den December 1691, had er weer zoo'n bijeenkomst plaats, die als gewoonlijk veel belangstelling trok (er waren 40 à 50 menschen, meest jonge mannen). De Jezuieten hadden er de lucht van gekregen, dat de kapelaan dingen verkondigde, die niet door den beugel konden en daarom verschenen onverwachts op de vergadering drie priesters, Octavius de Hollander, een Jezuiet ¹⁾, Adrianus van Wijck, pastoor van Kethel ²⁾ en Jacobus Boonen, een Augustijn.

De kapelaan had zijn rede op schrift gesteld en was zoo voorzichtig, nergens zijn eigen opvattingen als zoodanig voor te dragen, maar zich te dekken met het gezag van Augustinus en Thomas van Aquino.

Maar de aanwezige priesters hadden een fijnen neus, waar het er om ging ketterijen te ontdekken.

Nog tijdens de vergadering was een van hen, Adrianus van Wijck, opgestaan, om te verzoeken, iets in het midden te mogen brengen, wat de kapelaan met een beroep op het bovenvermelde reglement ronduit had geweigerd. De ander had daarop driftig gezegd: „Ick protestere, dat ghij een Calvijsche voor een Catholyke Leringe leerd en dat ghij geweldt doet aen het Catholyke gelooff”.

1) Voluit: Octavius de Bartout, dit d'Hollande.

2) Adriaen van Wijck was geboren te Rotterdam als zoon van den beeldhouwer Hendrik van Wijck en Catharina Trompers. Hij ontving den 22sten Augustus 1665 van Johannes van Neercassel de priesterwijding en werd op dienzelfden dag benoemd tot pastoor van Kethel en Zouteveen, waar zijn moeder als weduwe bij hem inwoonde (prot. notaris Corn. Rosendael nr. 1031, fol. 385, 21 Januari 1668). Na Neercassel's dood werd hij door de Jezuieten te Rome aanbevolen als opvolger in het bestuur der Hollandsche missie. Hij was een onvermoeid bestrijder van de Jansenisten, wier leer hij onafgebroken met woord en geschrift weerlegde. Ook is hij vermoedelijk de auteur van het bekende Cort memoriael van den Staet en de vooruitgang van de Jansenisten in Holland; ten gevolge van de in dit werk vervatte beschuldigingen werd de Vicaris Apostoliek, Petrus Codde ter verantwoording naar Rome geroepen en uit zijn ambt ontzet (Vgl. Bijdragen Haarlem XXXII, 250). De Jansenistische pastoor Nicolaas Broedersen schreef van hem: *Inter adversarios Clero nemo ferocior Adriano Wijckio qui onmibus, si scriptori cuidam e Societate Jesu credimus, in honore*